

Č. 11.212.

Zdravotnictví: * Povolení ke zřízení chemické zkušební a mikroskopické laboratoře podle § 1 nař. uh. min. orby č. 16026 z roku 1898 (R. T. č. 133) uděluje min. zdrav.

Řízení před nss-em: Pojem »uspokojení st-le« podle § 44 zák. o ss.

(Nález ze dne 13. dubna 1934 č. 16.625/32.)

V ě c: Dr Jan F. v M. proti ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy o povolení ke zřízení chemické laboratoře.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Podáním de praes. 14. května 1930 žádal st-l u měst. notářského úřadu v Mukačevě, aby mu bylo uděleno povolení zabývat se po obchodnicku prováděním chemicko-mikroskopické analýsy moče, krve, stolice a chrchlů s udáním výsledku kvalitativního a kvantitativního. Udal, že zkoumání provádí ve zvláštní laboratoři, vybavené moderními přístroji a zřízené při jeho lékárně v Mukačevě.

Nař. rozhodnutím nevyhovělo žal. min. této žádosti na základě ustanovení § 7 bodu c) nař. uher. min. orby ze 16. června 1898 č. 16026/1898, otištěného v Rendeletek tára pod č. 133, s odůvodněním, že st-l jest podle tohoto ustanovení vyloučen z nabytí žádaného oprávnění, ježto je k obecnstvu v poměru obchodnickém, neboť jest majitelem veřejné lékárny.

Na toto rozhodnutí podal st-l stížnost k nss-u. Na to změnil žal. úřad rozhodnutí v odpor vzaté výměrem z 11. května 1932 v ten rozum, že udělil st-li povolení ke zřízení chemické laboratoře omezené na analýsy moče, avšak žádost za povolení k provozování diagnostického vyšetřování krve, chrchlů a stolice zamítl.

St-l, byv po rozumu § 44 zák. o ss vybídnut, aby prohlásil, pokládá-li stížnost svoji za bezpředmětnou, oznámil, že stížnost za bezpředmětnou nepokládá, poněvadž žal. úřad ji jen částečně ve smyslu stížnosti vyřídil, takže pokud žádost nebyla ve smyslu stížnosti vyřízena, uspokojen nebyl a na vyřízení stížnosti trvá. Nss usnesením z 1. září 1932 neuznal, že tímto postupem stala se stížnost bezpředmětnou, uváživ, že odvoláním rozhodnutí, které bylo stížností vzato v odpor, a částečným vyřízením věci ve smyslu stížnosti, není podán průkaz, že st-l byl uspokojen. Na tomto základě nelze řízení před nss-em podle § 44 zák. o ss zastaviti, nýbrž dlužno stížnost podrobiti přezkoumání.

St-l namítá, že žádal, aby mu bylo uděleno povolení ke zřízení chemické laboratoře, tvrdí, že jeho laboratoř nemá býti veřejnou a že o povolení chemické laboratoře s právem veřejnosti nežádal. Následkem toho, že neměl žal. úřad posuzovati jeho žádost podle nař. uh. min. orby ze 16. června 1898 č. 16026, neboť toto nař. upravuje pouze poměry veřejných chemických a mikroskopických laboratoří. Nař. toto není prý na překážku, aby st-li bylo uděleno povolení ke zřízení chemické laboratoře, která má býti k dispozici výhradně soukromníkům,

zejména lékařům. Než i kdyby šlo o zřízení laboratoře podle tohoto nař., bylo by podle § 7 odst. 1 příslušno min. zeměd. Nařízení toto bylo vydáno uh. min. orby na základě Šu 9 zák. čl. XLVI:1895 o zákazu falšování polnohospodářských produktů, výrobků a zboží, jakož i Šu 15 prov. nař. uh. min. orby č. 38286/1896 F. M. k cit. zák.

Vznáší tedy st-1 in eventum námitku inkompetence. Námitka tato jest bezdůvodná.

Je pravda, že udělovati oprávnění pro chemické zkušební a mikroskopické laboratoře, zřízené vrchnostmi, odbornými korporacemi aneb soukromníky, přikázáno bylo v § 8 cit. nař. do kompetence uh. min. orby. Avšak zákonem z 2. listopadu 1918 č. 2 Sb. byly zřízeny nejvyšší správní úřady ve státě čsl. a mezi nimi také úřad pro správu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy. Zákon č. 2/1918 Sb. co do místního rozsahu působnosti nejvyšších správních úřadů (nyní ministerstev) nic nestanoví a vztahuje se proto podle § 4 zák. ze 13. března 1919 č. 139 Sb. jejich místní působnost, a tudíž i působnost min. zdrav., na celé území státu čsl.

Věcná příslušnost min. zdrav. nebyla sice dosud žádným zákonem přesně a jednotlivě vymezena, avšak již z obsahu označení, jehož zákon č. 2/1918 Sb. při zřízení úřadu toho užil («úřad pro správu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy»), plyne, že do jeho kompetence náleží zásadně všechny záležitosti, jež se dotýkají veřejného zdravotnictví. Že by zřizování chemických zkušebních a mikroskopických laboratoří nebylo záležitostí veřejného zdravotnictví nelze důvodně tvrditi. Min. nař. z 11. května 1901 č. 49 ř. z., platné v zemi české a moravsko-slezské, jímž byly vydány zdravotně-policejní předpisy k zamezení nákazy při odborně technickém vyšetřování a užívání předmětů, které obsahují zárodky nakažlivých nemocí na lidi vůbec přenosných, obsahuje předpisy o tom, jak prováděti mikroskopické vyšetřování pro diagnostické účely. Považuje tedy zřejmě taková vyšetřování za záležitosti veřejného zdravotnictví. Je evidentní, že ani podle uh. zákonodárství, které platí na Slov. a v Podk. Rusi, nelze na laboratoře, o nichž je řeč, jinak pozíratí než jako na instituce zdravotnické. Na tom nemůže nic měniti okolnost, bylo-li nař. uh. min. orby č. 16026/98 vydáno na základě zák. čl. XLVI:1895 o zákazu falšování polnohospodářských produktů, výrobků a zboží a na základě prov. nař. k tomuto zák., neboť činnost těchto laboratoří není omezena na zkoumání potravin, výrobků a zboží, obor působnosti jejich není nijak omezen.

Předpis § 8 nař. uh. min. orby č. 16026/98 o příslušnosti tohoto ministerstva k udělování oprávnění ke zřízení veřejného chemicko-zkušebního, resp. mikroskopického laboratoria byl zákonem č. 2/1918 změněn potud, že kompetence jeho přešla dnem, kdy tento zákon nabyl účinnosti, t. j. dnem 4. listopadu 1918 na čsl. min. zdrav.

Cit. min. nař. rozeznává chemické, zkušební a mikroskopické laboratoře s právem veřejnosti a soukromé laboratoře. Laboratořemi s právem veřejnosti dlužno podle § 1 tohoto nař. rozuměti takové chemické, zkušební a mikroskopické laboratoře, které pracují pro obecní-

stvo (publikum). Podle § 10 nevztahují se ustanovení tohoto nař. na soukromé laboratoře, které se zabývají po živnostensku výrobou chemických produktů, ježto tyto jako podniky živnostenské jsou podrobeny ustanovením živn. zák. Prohlašuje tedy toto nař. za soukromé ty laboratoře, které se po živnostensku zabývají výrobou chemických produktů.

V daném případě nešlo o laboratoř s tímto určením, nýbrž st-l žádal o povolení zabývat se po obchodnicku prováděním chemicko-mikroskopické analýsy moče, krve, stolice a chrchlů s udáním výsledku kvalitativního a kvantitativního. Dal tedy st-l zcela jasně na jevo, že chce pracovat pro veřejnost. Ve své stížnosti poukazuje k tomu, že jeho zmíněná laboratoř má být k dispozici výhradně soukromníkům, především lékařům, ke zkoušení slin, krve a moče a že nežádal o povolení laboratoře, která by byla oprávněna podávat posudky, které mají tvořit podklad pro rozhodování úřadů a soudů. Tato okolnost neodnímá však zamýšlené laboratoři povahy laboratoře určené pro obecnost (publikum), neboť laboratořemi s právem veřejnosti rozumějí se veškeré laboratoře, které pracují pro obecnost a nezabývají se po živnostensku výrobou chemických produktů.

Právem tedy posuzoval žal. úřad žádost st-lovu jako žádost za povolení laboratoře s právem veřejnosti. Bylo-li nepochybné, že o takovou laboratoř jde, pak není vadou řízení, že žal. úřad st-le nevyzval, aby se vyjádřil, žádá-li za povolení pro laboratoř podle cit. min. nař. Podle § 7 odst. 2 bodu c) cit. nař. pak povolení ke zřízení laboratoře s právem veřejnosti nesmí být uděleno uchazečům, kteří mají lékárnu. St-l sám konstatuje, že laboratoř měla být takřka součástí jeho lékárny. Když žal. úřad za tohoto stavu věci odepřel st-li žádanou koncesi, není tu ani vady řízení, ani nezákonnosti.

Č. 11.213.

Advokacie. — Řízení před nss-em (Slovensko):
I. * Ustanovení vl. nař. č. 70/1929 Sb., pokud v § 1 stanoví, že zrušuje nař. č. 1456/1918 M. E. o nové úpravě úlev, jichž potřeba byla vyvolána válkou, stran jednotné soudcovské a advokátní zkoušky a praxe předepsané pro soudce, advokáty a náměstky veřejných notářů, pokud jest ještě v platnosti, neodporuje zák. č. 168/1922 Sb. čl. I bod 1, na jehož základě jest vydáno. — II. * Kandidát advokacie, který do dne účinnosti vl. nař. č. 70/1929 Sb. nedokončil aspoň jeden rok advokátní praxe, nemůže již z min. nař. č. 1456/1918 M. E. uplatňovati nárok na výhodu zápočtu vojenské služby válečné do doby praxe potřebné k připuštění k jednotné soudcovské a advokátní zkoušce podle § 5 odst. 7 zák. č. 40/1922 Sb. — III. * Zkušební komise rozhodující o připuštění k jednotné soudcovské a advokátní zkoušce podle uh. zák. čl. LIII:1913 (§§ 19 a 20) jest úřadem správním ve smyslu § 2 zák. o ss.

(Nález ze dne 14. dubna 1934 č. 16.784/32.)